

VERMES NIKOLETT

Természetes szelektáció

Nyúlós réteget képeznek maguk körül, az árnyékuk ilyenkor óriási, vicsorítva védekeznek és a semmiből támadnak. Csak, amikor harcolni kezdenek, látszik a színük, formájuk, teljes lényük: apró, gyenge teremtmények, minden porcikájukon sebek. Elődeik sajátosságából, a nagy termékből nem maradt semmi, csak a világos szemük emlékezteti őket a ma ismert férfiakat őseire.

Ősbűn ajándékba

Egy fehér asztalt ültünk körbe és te késve érkezted, ajándékot hoztál, vörös kígyót üvegburában. Tessék, majd ő vigyáz rád. Az eladó azt mondta, igazi kincs, speciális kialakításának köszönhetően több ezer évig él, ez a példány kétezer éves, állítólag becsapott egy asszonyt, ezért zárták be. Azóta férfiak ajándékozzák nőknek. A nők féltve őrzik, a végrendeletben külön kiemelik: csak himnemű utódé! A kígyó egyre kisebb, az eladó úgy tudja, minden ajándékozáskor leharap magából egy darabot, változó méretben. Amikor átadtad, pont olyan formában tekeredett, az üveg belső ívére tapadva, mint egy férfi és egy nő közötti út.



Vermes Nikolett
(Pécs, 1994):
Dombóváron nőtt fel. Tagja a Fiatal Írók Szövetségének. 2017-ben a Pécsi Tudományegyetem kommunikáció- és médiatudomány szakán szerzett diplomát. Ugyanebben az évben a Független Mentorhálózat keretein belül Imreh András mentoráltja volt. 2018-ban és 2019-ben Petri György-díjra jelölték. Szabadúszó újságíróként szerzője többek között a *Fedél Nélkül* utcalapnak, a *Képmásnak*, a *Forbesnak*, a *Jelenkornak* és a *Könyv7*-nek. Versei a *Kortárs*, a *Műhely*, a *Tekintet*, a *Helikon* és a *Tiszatáj* folyóiratokban jelennek meg. Első preventációs célú mesekönyve, *Leo Gekko és a Padló világ* 2018-ban jelent az Üveghegy Kiadó gondozásában, a mese folytatása, *Leo Gekko és a Cipősdoboz kórház* 2020-ban jelent meg. Tagja a Magyar Újságírók Országos Szövetségének.

A szerző portréfotóját
Czope Anna készítette.

Leértékelés a hentesnél

Minden első szó súlya és
az idő, ami mögötte van,
mint vízcsepp forró homokon
– pontosan olyan sorsra jut.

A nők első szavai tovább
bíróják, néha egész tavat
fakasztanak egy cseppel.
Valamikor mind kiszárad.

Hajnalig tartó szerelem és
reggelig húzódo vita.
Jéghideg tűzzel játszanak
a szavak, csípős kérdések.

A lelket, mint hentespulton
a szarvasbordát, apró szilánkos
repedések futják végig.
Leszázalékolva árulják.

Ezek az estek is csak arra
jók, hogy elfelejtsük mindet.

